

Hoofdstuk 32

Het hooglied van Meduhed

1. En zie, toen nu Meduhed deze toespraak beëindigd had, vielen allen voor God op hun knieën ter aarde neer en dankten en prezen God vanuit het diepst van hun hart, en dat duurde wel een uur; toen verhieven zij zich opgewekt en gingen, door de geest van de genade geleid iets verder landinwaarts en vonden daar in een ruime grot een grote hoeveelheid werktuigen van allerlei soort, zoals houwelen, aksen, bijlen, schaven, allerlei soorten messen, zagen, hamers, boren, winkelhaken, beitels en een miljoen dubbele spijkers, door jullie krammen genoemd. En zie, toen werden zij zo buitengewoon blij, dat zij sprongen en juichten van vreugde over Mijn voor hen niet te begrijpen grote genade. (N.B. Zie, wat Ik jullie hier geef is meer dan deze gereedschappen; maar er is er nog niet één die zich van ganser harte aangediend heeft om Mij met grote vreugde in zijn hart naar behoren te bedanken. Let op, jullie stompzinnige vereerders van Mijn naam en fijnproevers van Mijn woord en zet de poorten van de liefde, van de nieuwe, heilige stad in jullie harten, wijd open, opdat Ik Mijn engelen daar naartoe kan sturen, zodat zij van tevoren alle pleinen, stegen en schuilplaatsen zullen reinigen, evenals alle daaraan gelegen woningen, zodat Ik dan Mijn intrede zal kunnen doen en jullie Mij dan tegemoet hollen en in grote vreugde uitroepen: 'Hosanna in den hoge en vrede voor alle volkeren die van goede wille zijn; geloofd zij de

Heer, die op een ezelin aangereden komt; halleluja voor de zoon van David; hallelujah voor de vorst van de vrede; hallelujah voor Hem, die komt in naam van de Here God Zebaoth; Hij alleen is waardig alle lof, alle roem en alle eer van ons te ontvangen; Hij is de heilige, enige Vader van onze harten, amen!')

2. En nu weer verder! - Zie, toen namen zij al die gereedschappen en ook de spijkers en droegen die naar de oever; zij sterkten zich daar door rust, spijs en drank en gingen reeds de volgende dag met van dankbaarheid vervulde harten aan het werk en loofden Mij zelfs als zij missloegen, - het was ook daarom, dat hun arbeid zo snel en goed vorderde, wat meer als een wonder dan als eigenlijk werken moet worden beschouwd; en zodoende kwamen tweehonderdvijftig bakken binnen veertien dagen kant en klaar en werden aan de oever met touwen vast gemaakt, zodat zij gezekerd waren tegen wegdrijven door de steeds langzaam opkomende vloed van de grote zee.

3. En zie, zo bleven er na getrouw verrichte arbeid nog goed vijftig dagen van volkomen rust voor hen over. Gedurende die tijd verstreekte Ik hen door de waarachtig vroom en liefdevol geworden Meduhed steeds meer kennis omtrent Mij; ook leerde Ik hen het vieren van een sabbat, op welke dag zij zich, in Mijn liefde rustende, van iedere arbeid moesten onthouden en ook moesten zij gedurende deze hele rustdag zich volkomen aan Mij wijden. En als zij dit voortdurend zouden doen, dan zouden zij allemaal uiteindelijk net zo wijs worden als Farak was en Meduhed nu is. Ja, als zij hun best zouden doen om godvruchtig te worden, niet alleen uit grote eerbied en door enkel Mijn naam te kennen, maar veel meer door te beginnen Mij met de juiste deemoed in hun harten in alle oprechtheid lief te hebben en zij dan in die liefde zouden groeien, zou Ik ook een goede Vader voor hen worden en de dood zou van hen teruggenomen worden, omdat zij dan weer als kinderen opgenomen zouden worden in de brede schoot van de goddelijke liefde tot aan een gewisse grote tijd aller tijden op aarde, omdat zij dan allen tezamen naar de grote Vader zouden komen en Zijn gelaat voor eeuwig zouden aanschouwen en zich verzadigen aan de onmetelijke rijke uitstromingen van de liefde uit Mij.

4. En zie, zij hoorden van alles daarover door de mond van Meduhed en waren daar zeer blij mee en drongen zich in menigten om Meduhed heen en verlangden er erg naar om dagelijks iets over Mij te ervaren; in de hemel verheugde Ik Mij hierover en alle engelen van de oorspronkelijke schepping ook.

5. Zo leerde Ik hun door Meduhed ook de woorden in tekens vast te leggen; die tekens waren overeenstemmende beelden, waarbij achter de natuurlijke vorm een geestelijke betekenis schuilging; en zo leerden zij in deze korte tijd ook schrijven en lezen.

6. En zie, zo heb Ik Mij in korte tijd een volk opgewekt waarvan tot op dit uur nog afstammelingen bestaan, - waar echter, daarover later! Welnu, toen zij nu zo goed voorbereid waren, liet Ik op de achtergrond een hooglied vol wijsheid en liefde voor hen klinken door middel van Meduhed; het werd daar reeds opgetekend en is nog heden ten dage voorhanden - waar echter, ook daarover later! Het luidde als volgt:

Luistert allen, gij late kinderen van Mijn genade, hoe Ik u onthaal,
luistert, hoe Ik u allen uitnodig aan Mijn grote gastmaal!

Komt allen, die trouw van harte zijt hier in Mijn midden, en doet mede met 't gemeenschappelijk loven van Mijn naam, nog volgens d' oude zede, die Meduhed u zo vroom en trouw wist te leren, daar hij - als eerste - Mij in zijn hart heeft willen begeren!

Neemt dus zijn goed en zinnig voorbeeld wel in acht; ziet zijn ogen, mond en oren, en zijn witte baard, zo zacht, als veilige tekenen van zijn vroom en zeer wijs spreken!

O, dat toch jullie allen in dit alles hem geleken!

Zodat ook gij straks worden kunt Mijn lieve, trouwe kinderen, die dat kwade slangen broed niet meer vermag te hinderen.

Ziet, schoon spoelen van haar gruwelen zal Ik spoedig heel deez' aarde, der zondaren streven naar Mijn liefde zal dan blijken zonder waarde!

Maar als gij van binnen trouwen vroom van hart zult blijven, zal Ik Mijn watervloeden graag aan u voorbij doen drijven! En als Ik straks Mijn toorn zal ontkluisteren van zijn banden, dan zult gij veilig zijn geborgen: Ik zorg voor hogere landen!

Dan zullen op aarde alle geslachten klagen, en de 'grotten' zullen geen hoongelach meer wagen.

En als dan d'hoge watervloeden ruisend stromen over de bergen, zullen ze slechts weinig kinderen sparen: dat zijn Mijn liefdedwergen. Ja, zeer klein werden ze en heel veel minder waard; hun groot gebrek aan liefde heeft hen zeer ontaard!

Ziet op dus naar Mijn licht-doorstroomde hemelzalen,

Ziet Mijn sterren stralend van Mijn genâ verhalen.

Ziet hoe de vlakten der aarde worden verlicht door de zon. Ziet hoe de maan haar begeleidt, welwillend van toen ze begon. Ziet alle werelden gehoorzamen aan Mijn wil.

Doet gij ook zo dus al uw werken steeds heel stil.

Ge wilt het wezen van de sterren geheel doorleven?

Hoor! Ik zeg: de liefde zal het juiste antwoord geven!

Als het hart volkomen zuiver op de liefde zal zijn gericht, zal Ik de fakkel van Mijn genade geven als een licht; daar leest een ieder dan gemak'lijk in fel en vlammend schrift, Gods naam in grote letters heel duidelijk gegrift.

O gij, klein hart, in nauwe borstkas ingesloten, kendet gij de bron, waaruit zo groots ge zijt ontsproten...,

dan zouden er geen vragen over de dode materie in u rijzen; ge liet ze, onbekommerd, dan graag zweven op hun eigen wijzen, wetend dat de Schepper Zelf van al deez' nietig kleine dingen..., onbeduidend vergeleken met een hart, dit steeds met liefde wil omringen.

Dàt, wat voor zwakke mensenkinderen zo vaak als groot opdoemt, wordt door Mijn liefde daarentegen slechts zo klein genoemd! Want die dingen in de ruimten, ze zijn als niets zo klein... gelijkend mensenharten, die nog niet ontkiemd in liefde zijn! Houdt daarom niets voor groot dan slechts Mijn liefde trouw en, wat direct daarna komt: des zondaars waar berouw.

Ik alleen ben groot, daar Mijn liefde en machtig besturen, en een vrije geest, die in de orde is gegrondvest, zal voortduren. Wat betekenen Mijn zonnen in hun onbekende banen?! Slechts dat ze u als al het andere, steeds uw zwakte manen!

Wat zijn zij meer... in het licht van Mijn volmaakte Godheid...dan 't afgevalen hulsje van een zojuist ontpopte mijt?

Stel dat g' eens tot in het centrum al dezer werelden in mocht keren... om daar dan het geruis te horen van hun snelle vluchten door de sferen... Om daar ook de sterkte te meten van aller zonnen felste licht...

en d'almacht te verstaan, waarmee Ik al dat groots verricht...

Zoudt ge ook dan nog nader tot Mijn grote liefde kunnen komen? Neen zeg Ik; aan vertwijfeling zoudt ge niet kunnen ontkomen!

Zoudt gij ook kunnen besturen daar de grote hemelwagen?

En hem - net als grote geesten - snel naar de sterren jagen?

Kondt g'uit uw mond ook lichtende zonnen baren, zonder weeën?

En hen onderdompelen - zoals Ik de Mijnen - in de golven van de zeeën?

Dan nog zou al uw kracht, naast de Mijne, een vergelijk behoeven: ze is als zand en stof in oude leem - en steengroeven!

Kijk op naar 's hemels blauwe randen, kijk over golven naar der zeeën verre stranden, maar geloof gerust, omdat Ik 't u zeg: grenzen zijn daar niet, waar men overdag zeeën van licht van de zon en 's nachts de sterren ziet!

En heel de inhoud van uw grote zee is zelfs niet te vergelijken met slechts een druppel der daargindse 'kleinste' sterrenrijken.

Richt daarom uw oog op Mij, de Grote, gij kleine mensenrij, en beperk uw weetgierigheid maar tot Mij.

Heinde en ver, ja overal moet ge Mijn liefde zoeken!

Laat uw blikken alom dwalen tot in de vreemdste hoeken!

De tekenen van Mijn naam zult g' overal kunnen vinden;

maar laat u dan ook door niets anders dan door Mijn liefde binden!

Ja, zelfs het gras zal u over Mij verblijvend informeren, mits g'u maar onophoudelijk van Hanochs zonden afblijft keren! En als g' elkaar, als broeders nu, steeds trouw wilt blijven minnen, en in bedwang houdt voor elkaar uw ongeregeld' aardse zinnen, dan zal grote genade tot u komen van boven...

en u zal getoond worden hoe men de Vader moet loven.

Zo kniel dan neder op deez' aard', de moeder van uw zonden, schudt af het stof der slang, 't maakt dodelijke wonden! Dank Mij, jullie Redder, vol nieuwe vreugde in het hart en laat aan Mij gewijde tijd je nooit brengen tot enige smart! Laat de macht van Mijn liefde jullie diep in de harten raken, dan zal het licht van Mijn genade je tot nieuwe mensen maken!

7. En zie nu, toen Meduhed dit belangrijke lied van het leven uit Mijn genade, dat een klein vonkje is van Mijn oneindige liefde en alle daaruit voortvloeiende erbarmen, geheel had opgetekend en het daarna ook aan het volk had voorgelezen, was er een tomeloze vreugde onder hen ontstaan, die slechts door een wonder uit de hemel gematigd had kunnen worden. En dit wonder was een plotselinge regen en deze regen was een regen van liefde vanuit Mij, omdat hun vreugde terecht was; want zij verheugden zich erover dat Mijn naam aan hen bekend was gemaakt, maar nog meer over Mijn liefde; en het allermeest verheugden zij zich erover, dat de bovenmatig grote, heilige God als Vader zo minzaam in de meest onbegrijpelijke liefde de kinderen van de ellende door Meduhed onderrichtend had toegesproken.

8. En zie, zo dreef de regen hen uit elkaar en naar hun tenten, die waren gemaakt van twijgen, gras en witte leem, en zelfs daar prezen zij gelukkig Mijn naam in engere kring tot midden in de nacht en zij zouden niet opgehouden hebben met hun loftuitingen als Ik niet een welverdiende, rustige, zoete slaap over hen had laten komen.

(N.B. Ik heb jullie, als je ware Vader, al grotere dingen gegeven, verdiend en onverdiend, maar sedert de overste van de Romeinen en de Kanaïtische vrouw in het evangelie en, op een enkele uitzondering na, bij de apostelen en enige martelaren, heb Ik sindsdien nog nooit zo'n grote vreugde gevonden, maar bij jullie al helemaal niet. Ik verlang het weliswaar ook niet, maar zeg jullie alleen, dat je Mij steeds meer moet beginnen lief te hebben; dat wil Ik van jullie. Daarover hoef je geen hartzeer te hebben; want wat niet is, kan toch nog wel eens komen als jullie Mij nader leren kennen en daardoor jullie harten verruimd zullen worden, zodat Ik met al Mijn genade daar in zal kunnen trekken. Dat is iets wat jullie je allemaal boven alles zouden moeten wensen, maar niet moeten vrezen, zoals enigen onder jullie dat doen, want in de liefde mag zoiets niet. Amen.)